

ปัญหาเสพติด นับเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคม และความมั่นคงของชาติ ทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและตระหนักในปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้นจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 และภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ได้บัญญัติให้เลขาธิการ ป.ป.ส. พิจารณานุมัติแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จากข้าราชการที่ได้รับมอบหมายภารกิจ ในการปราบปรามยาเสพติด โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)

เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ใช้อำนาจภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (1)-(7) ในการปราบปราม จับกุม ผู้ผลิต ผู้ค้า และทำลายเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติด แม้จะสามารถดำเนินภารกิจสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่การใช้อำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ก็ยังประสบปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ คือ ปัญหาการใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายในการเข้าตรวจค้น เกสสถาน หรือสถานที่ใด ๆ โดยไม่มีหมายค้น ที่ต้องเข้าข้อยกเว้นของกฎหมายที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต้องสืบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานให้ได้

ความที่ชัดเจนตามเงื่อนไขของกฎหมาย ซึ่งมีใช้เรื่องง่าย รวมทั้งปัญหาพื้นฐานความรู้ทางด้านกฎหมายของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่มีการใช้อำนาจเท่าที่ควร หรือขาดความมั่นใจในการใช้อำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติ ปัญหาการกลั่นแกล้งร้องเรียนในการปฏิบัติหน้าที่ และปัญหาการสับเปลี่ยน โยกย้ายตำแหน่งของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในพื้นที่

ทั้งนี้ ผู้เขียนได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้อำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ที่เกิดขึ้น เพื่อให้การใช้อำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ดังนี้

1) สำนักงาน ป.ป.ส. ควรจะต้องทำการประสานหารือ และชี้แจงทำความเข้าใจกับส่วนราชการที่เป็นต้นสังกัดของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เกี่ยวกับเอกสาร หลักฐาน ขั้นตอนและกระบวนการในการแต่งตั้งและต่ออายุบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

2) ควรมีการแก้ไข ปรับปรุง และเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ในส่วนของอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และในส่วนของอำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในการค้นเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ และอำนาจค้นบุคคลหรือยานพาหนะ และการยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือยาเสพติดตามมาตรา 14 (1) (2) และ (4) ในทำนองเดียวกับอำนาจค้นของเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด (CNB) ของประเทศสิงคโปร์

3) จัดอบรมพัฒนาให้ความรู้เรื่องกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งกำหนดมาตรการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

4) ควรมีการกระจายหรือแบ่งบทบาทภารกิจในการกำกับ ดูแลและติดตามผลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้กับสำนักงาน ป.ป.ส. ภาค 1-9 และกทม.

Problems flowing in the wake of the use and control of narcotics bear heavily on the safety of society and even national security. All governments have generally devoted close, serious, and continuous attention to the profoundly troubled and problematic area of narcotics.

In the Kingdom of Thailand (Thailand), the Narcotics Control Act B.E. 2519 (1976) was enacted as a legal measure specifically designed to deal with the narcotics problem. Under the provisions of this Act, the Secretary-General of the Narcotics Control Board is granted the authority to appoint government officials charged with the mission of narcotics control and suppression with the approval of the Narcotics Control Board. These

narcotics control officials are granted authority under the Narcotics Control Act B.E. 2519 (1976), Section 14, Paragraph 1 (1)–(7). They are charged with the task of suppressing the narcotics trade by placing under arrest manufacturers and sellers of narcotics while simultaneously destroying extant narcotics networks.

Although the mission has met with success, there remain certain problems in and obstacles to the proper discharge of the duties with which narcotics control officials are charged and the tasks with which they are entrusted. There are legal problems stemming from the provisions in the law pursuant to conducting searches in dwellings or other premises when investigatory officials do not have in their possession properly executed search warrants, a state of affairs seemingly allowing exceptions to be made to stated legal requirements. As required by law, narcotics control officials must conduct investigations, search out pertinent facts, and gather proper evidence while paying close heed to specific legal restrictions and measures governing how they carry out these tasks. This ambiguous and contentious state of affairs remains a vexed and complex matter.

Another problem arises from the fact that narcotics control officials differ in how knowledgeable they are of areas of the law pertinent to narcotics control and suppression. The untoward upshot is some of these officials cannot muster the confidence to exercise their authority even in cases in which they would be clearly justified in exercising said authority. Additional problems stem from the fact there are those who file mischievous complaints

in respect to the performance of narcotics control officials, not to mention problems attendant upon the need to relocate or transfer narcotics control officials who have been compromised at their current locations.

In respect to Section 14 of the Narcotics Control Act B.E. 2519 (1976), the researcher would like to offer suggestions concerning problems arising from the exercise of authority by narcotics control officials to the end of bringing about a more efficient and effective use of the due authority they exercise in the course of suppressing the narcotics trade.

Thus, it is suggested that

1. In coordination and consultation with concerned government agencies, the Office of the Narcotics Control Board should perspicaciously elucidate and concretely specify the exact procedures narcotics control officials must follow in the collection and examination of documents, the amassing of evidence, as well as providing detailed and explicit instructions for the procedures and safeguards to be used in renewing the identification cards of narcotics control officials.

2. Section 14 (1) (2) and (4) of the Narcotics Control Act B.E. 2519 (1976) should be amended, improved, and augmented in several respects. Addressed should be the authority exercised by officials when appointing narcotics control officials. Also addressed should be the allowable exercise of authority of narcotics control officers in conducting searches of dwellings or other premises, as well as when conducting searches of individuals or vehicles. In addition, attention should be paid to the garnishing of monies or

wages and the confiscating of the belongings and narcotics in the possession of those charged with having committed narcotics offences. A model in this connection would be the criteria used for search authorizations for officials of the Central Narcotics Bureau in the Republic of Singapore.

3. Better training of narcotics control officials should be instituted. As such, intensive training should be conducted in respect to the laws, regulations and orders issued for the control and suppression of drug-related offences. Measures designed to motivate narcotics control officials in the pursuit of their duties should be carried out on a regular and continuous basis.

4. Roles and missions should be appropriately delegated to those involved in controlling, overseeing and following up on the performances of narcotics control officials working under the jurisdictions of the Narcotics Control Office Regions 1 to 9 and under the aegides of Bangkok-based offices.